

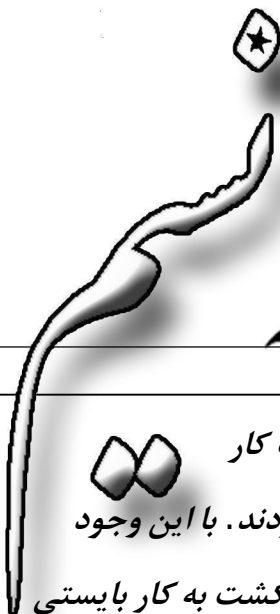
کارگران جهان متحد شوید

شماره ۷۶

۲۰ فوریه ۲۰۰۷

اول اسفند ۱۳۸۵

کاسنامه

آیا ونزولا در راه یک

جمهوری سوسیالیستی است؟

گفتگو با **Johan Rivas**

یکی از فعالین سوسیالیست در باره ی چاوز و سوسیالیسم در قرن بیست و یکم

برگردان : نادر ساده

در دسامبر ۲۰۰۶ هوگو چاوز رئیس

جمهور ونزولا مجددا انتخاب شد .

چاوز با ۶۳ درصد آرا برنده شد. رقیب

محافظه کاروی ۳۷ درصد رای داشت .

بدین ترتیب چاوز برای سومین

بار انتخاب و ۶ درصد نسبت به اولین

دورانتخابات در ۱۹۹۸ افزایش رای

داشت .

از هنگامیکه در ۱۹۹۸ برای اولین بار،

انتخاب شد او علیه نئولیبرالیسم

وامپریالیسم آمریکا موضع گیری نمود

. به پشتوانه ی درآمد نفت در کشور

برنامه های اجتماعی را جریان داد. وی

بسرعت با طبقه ی حاکم ونزولا

سرخاخ شد و پیام انتخابات اخیر چاوز

بازتاب عظیم بین المللی یافت . او

اعلام کرد دولتی کردن شرکت های

مخابرات و تلفن مرحله ی جدیدی از

ساختمان یک جمهوری سوسیالیستی

است.

یوهان رواس ، ۲۹ ساله یک فعال

کارگری و سوسیالیست است و در "ال

آلگودونال" دومین بیمارستان بزرگ

در کاراکاس در یک مجموعه ۲۰۰۰

نفری کار می کند . او سخنگوی

سندیکای SIRTRASALUD در

محل کارش می باشد. سندیکای او یک

جبهه کارگری بولیواری را سازماندهی

کرده است که بعنوان سامانه ی تشکل

یابی ساکنین و شاغلین بیمارستان

های کاراکاس بتوانند متشکل و با

کمک های دولتی، برنامه ی کمک های

اجتماعی را تحقق بخشند.

Pablo Alderete این گفتگو را انجام

داده است :

Pablo Alderete : امروزه

حقوق کار چگونه است ؟

Johan Rivas : من در بیمارستان

"ال آلگودونال" در کاراکاس کار می

کنم . ما سندیکای خود را ایجاد

کردیم و با UNT متحد هستیم . در

بخشهای مختلف مردم فعالند و

سندیکا های خودشان را سازمان می

دهند، حقوق خود را طلب می کنند و

ناچارا در اغلب موارد برعلیه

بوروکراسی مبارزه کنند. بعنوان مثال

، در یک کنسرن داروسازی، عده ای از

شاغلین ، یک سندیکا ایجاد کردند و

به همین دلیل اخراج شدند. با وجودی

که قانونا مرتکب کار

خلافی نشده بودند. با این وجود

۲ سال برای بازگشت به کار بایستی

می جنگیدند وبالاخره به حق تشکل

خود نیز رسمیت دادند. البته مدتی

کوتاهی بعد، این کنسرن تعطیل شد.

جوانان زیادی هم اکنون فعال هستند. در

اکثرسندیکا ها، میانگین سنی اعضای

هیات مدیره بین ۲۰ تا ۴۰ سال است .

سوال : چاوز چگونه با فقر مبارزه

می کند؟

جواب: پروژه های دولت امکان دستیابی

مردم فقربه امکانات بهداشتی و آموزشی

را فراهم کرده است . قبل از اینکه

چاوز در ۱۹۸۹ انتخاب شود، تبعیضات

اجتماعی وحشتناک بود. تقریبا یک

میلیون از مردم بی سواد بودند .

بیمارستانهایی مخروبه شده بودند .

در مناطقی شرایط زندگی برای انسان

غیرقابل تصور و غیرانسانی بود. در اجرای

یک برنامه آموزشی به یک میلیون

نفر آموزش خواندن و نوشتن داده شد.

این ارقامی است که یونیسف هم اعلام

کرده است .

سوال : قرارداد ها با کوبا چه

نقشی بازی می کنند؟

جواب : دولت، نفت ارزان به کوبا صادر کرد و در مقابل هزاران پزشک و پرستار کوبایی در چهارچوب یک پروژه به ونزولا آمدند تا در مناطق محلات کار کنند. قبل از آن امکانات پزشکی برای مردم فقر خیلی بد بود بنحوی که بیماری های خاص ۵۰ سال پیش دوباره رایج شده بود. باید در مقابل عکس طبی پول پرداخت می شد که مردم فقر توان تهیه ی آنها نداشتند. امروز این وضع تغییر کرده و با بیماری سل هم مبارزه می شود. حال می توان تصور کرد که چه نقشی پزشکان کوبایی داشته اند. البته طبقات مرفه و نیروهای راست چشم دیدن آنان را ندارند.

سوال: چه پیشرفت های دیگری وجود دارد؟

جواب : از زمان اعتصاب کارفرمایان علیه چاوز در سال ۲۰۰۲ که نتیجه ی آن بالا رفتن قیمت ها و کمبود کالا ها بوده است، دولت با اختصاص سوبسید سوپرمارکت های ارزان و جایگزین را حمایت می کند. تا همین حد فقر بدرجاتی کاهش یافته و مردم به چیزهایی نیز مجانی دسترسی دارند و تعداد فقرا به نسبت کل جمعیت از ۵۰ درصد به ۲۰ درصد کاهش یافته است. با این وجود صدها هزار نفر ناچاراً فقط با یک دلار، روز را به شب برسانند. بعنوان مثال در محله ی "په تاره"

دومین محله ی بزرگ فقرنشین قاره ی آمریکای لاتین .

سوال : چاوز راه یک جمهوری سوسیالیستی در ونزولا صحبت کرده و دولتی کردن بیشتر را اعلام کرده است، نظرت چیست؟

جواب : آنچه که به مسئله دولتی کردن مربوط می شود باید صبر کنیم تا چاوز به ادعاهای خود جامه عمل پوشد. علاوه بر این مسئله برسر دولتی کردن شرکت مخابرات CANTV است که قبلاً دولتی بود و در دهه ۹۰ خصوصی شد. چاوز بارها اعلام کرده که این بخش را دولتی می کند اما تا بحال خبری نشده است.

همچنین تا بحال برنامه های زیادی برای انتقال کارخانه های ورشکسته یا تعطیل شده و ملی کردن آنها اعلام شده که در این مورد هم پیشرفتی اتفاق نیفتاده است. در ونزولا صحبت از یک "پروژه ی رشد انقلابی" در میان است. این مسئله جنب و جوش اجتماعی را تقویت کرده اما در مقابل سیستم های اجتماعی دیگر تاکنون هیچ انقلابی انجام نشده است.

سوال: آن اعتصاب کارفرمایان که یادآوری کردی، می شود گفت تلاش خرابکارانه در

زندگی اقتصادی کشور بود که بعد از کودتا در آوریل ۲۰۰۲ دومین تلاش سرمایه داران برای سرنگونی چاوز محسوب می گردد. این ماجرا آدم را بیاده خرابکاری شرکت های حمل و نقل بر علیه دولت سالوادور آئنده در شیلی طی سال ۱۹۷۰ تا کودتا پینوشه در سپتامبر ۱۹۷۳ می اندازد. اینطور نیست؟

جواب : واقعیت این است، چاوز در یک درگیری شدید با سرمایه داران و افسار بسیار مرفه قرار دارد. سوپرمارکت های آلتوناتیو هم واکنش او به حملات آنهاست. کسانی که رنجیره ی مواد و لوازم خوراکی را در دست دارند سه خانواده هستند. "مندوزاز"، "سیس نیروز"، "کاپریلز" که اینها نقش و قدرت زیادی دارند. این الیگارشی لم داده ولی هیچ کاری از آنها بعید نیست که انجام دهند تا از شر چاوز خلاص شوند.

درسته، عملاً موقعیت مشابه ای با شیلی دهه ۷۰ دیده می شود که جریاناتی تلاش می کنند شرایط نابسامانی ایجاد شود که کمبود مواد خوراکی باشد، که شرایط کودتا CIA آماده شود. پینوشه حمایت پشت سرش بود. ولی اپوزیسیون راست در ونزولا فعلاً ضعیف شده، اما

امکان تلاش مجدد آنها برای سرنگونی چاوز منتفی نیست. خطر از جانب شبه نظامیان راست هم جدی است آنانیکه از کلمبیا هدایت می‌وند. اما علاوه بر اینها یک خطر دیگر هم چاوز را تهدید می‌کند و آن اینکه چاوز حمایت تهیدستان را از دست دهد. برای این توده‌ی وسیع پیشرفت جدی حاصل نشده و دستگاه دولت کارشکنی بسیاری کند. در دولت ونزولا سواستفاده‌ی مالی و بوروکراسی بیداد می‌کند و بعد از اینکه چاوز از کودتای ۲۰۰۲ جان بدربرد به نیروهای راست و سرمایه داران هم علامات آشتی پذیری اشاره کرد.

سوال: به نظر تو امروزه وظیفه کدام است؟

جواب: ما باید از تاریخ بیاموزیم. در شیلی پیشرفت خیلی جلوتر از امروز در ونزولا بود. در دوره‌ی آئنده ۴۰ درصد اقتصاد دولتی بود. اما این کفایت نکرد تا یک اقتصاد و جامعه سوسیالیستی ساخته شود. همچون شیلی ما را نیز این خطر بازگشت و عقب‌گرد تهدید می‌کند. وابستگی به درآمد نفت یک مشکل است. نیمی از تولید نفت ونزولا به آمریکا صادر می‌شود. ونزولا سومین صادرکننده نفت به ایالات متحده است. این درآمد بعنوان مثال در شرایط یک رکود جهانی می‌تواند بخشگد.

بنابراین ضرورتی فوری است که بخش بزرگی از اقتصاد دولتی شود واز مالکین بزرگ سلب مالکیت شود و زمین عادلانه میان دهقانان فقیر تقسیم شود.

علاوه بر اینها چاوز دستگاه دولتی کهنه‌ای را که تحویل گرفته هنوز که هنوز است دست نخورده باقی گذاشته است. این سیستم کنونی ونزولا با وجود قدمهای کوچکی در جهت دولتی کردن اقتصاد و برنامه‌های کمک‌های اجتماعی اما با تحقق مطالبات عدیده کارگران و دهقانان فقیر هنوز فاصله‌ی زیادی دارد.

سیستم دولتی کهنه نباید اینگونه پا برجا بماند و قدرت کارفرمایان و زمینداران بزرگ باید در هم شکسته شود. دولتی کردن صنایع کلیدی و کنترل کارگری در کارخانه‌ها ضرورتی حیاتی است. این پیش شرط حیاتی غلبه بر سیستم سرمایه داری و ایجاد شرایط بنیادین یک دمکراسی کارگری است.

سوال: چاوز تاکنون در

پارلمان حمایت احزاب

مختلف را داشت، حالا

تاسیس یک حزب متحد

سوسیالیستی را اعلام کرده

است؛ ماجرا چیست؟

جواب: عملا احزابی که در پارلمان پشتیبان چاوز بودند اعلام آمادگی کردند که به حزب جدید بپیوندند. فعلا معلوم نیست که آیا همه‌ی این احزاب زیر یک سقف و در یک بلوک هماهنگ متحد می‌شوند یا نه؟ بهر حال مطلقا ضروری است که این حزب در کارخانه‌ها؛ در محلات، در دانشگاهها پایه‌هایش بنیانگذاری شود و حزبی باشد با برنامه سوسیالیستی و انقلابی. این حزبی است که اهداف دمکراسی کارگری را بر پرچمش می‌نویسد.

سوال: انترناسیونالیسم به نظرت چیست؟

جواب: اگر سلطه سرمایه داری در ونزولا برافکنده شود می‌تواند مارش بین المللی و پیروزمند جنبش سوسیالیستی هم در جهان بحرکت در آید. سرنوشت ونزولا به نحوی به کارگران و جوانان سراسر دنیا مربوط است. بهمین خاطر همبستگی بین المللی و بحث و گفتگوی سیاسی حول تحولات ونزولا اینقدر مهم است. نه فقط در ونزولا بلکه در بخشهای دیگر آمریکای لاتین جنب و جوش شورانگیزی وجود دارد و درباره‌ی سوسیالیسم بحث می‌شود. آمریکای لاتین مهر باطلی بر یاوه‌ی مراویان "پایان تاریخ" کوبیده است و روزالوگزامبورگ حق داشت وقتی می‌گفت: "سوسیالیسم یا بربریت"

ما پیروز خواهیم شد! منبع:

Solidarität Sozialistische Zeitung
(SAV) Februar 07 NR 54

زنده باد سوسیالیسم

اطلاعیه شماره ۲

به راهپیمائی ۸ مارس، روز جهانی زن در شهر دن هاگ (لاسه) هلند پیوندید!

کارزار زنان در ادامه راهپیمایی سال گذشته خود مصمم است صدای اعتراض میلیونها زن ستمدیده علیه سرکوب و فرودستی زنان تحت حاکمیت رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی را به گوش افکار عمومی جهان برساند.

کارزار زنان در روز ۸ مارس تلاش دارد نشان دهد که نه فقط همدل و همراه و همگام با مبارزات زنان علیه کلیه قوانین نابرابر و زن ستیز اسلامی در ایران و منطقه خاورمیانه است بلکه با افشای قوانین ارتجاعی و نابرابر تلاش دارد حمایت و همبستگی میلیونها مردم آزادیخواه و مترقی در غرب را برای مبارزات زنان ایران و منطقه علیه دولت ها و نیروهای ارتجاعی و بنیادگرای اسلامی و دول امپریالیستی و اشغالگر غربی کسب کند.

در روز ۸ مارس همراه با زنان ایران فریاد خواهیم زد: **نه به سنگسار، نه به شلاق، نه به حجاب اجباری!**

در روز ۸ مارس همراه با زنان ایران فریاد خواهیم زد: **ما می خواهیم کلیه قوانین نابرابر و تبعیض آمیز علیه زنان را به زباله دان تاریخ بسپاریم!**

در روز ۸ مارس همراه با زنان ایران فریاد خواهیم زد: **نه به جمهوری اسلامی زن ستیز!**

در روز ۸ مارس همراه با زنان ایران فریاد خواهیم زد: **نه به دول مردسالار امپریالیستی!**

در روز ۸ مارس ما زنان ساکن در کشورهای غربی می خواهیم در مارشی با شکوه پیوند و همبستگی خود را مبارزات اکثریت زنان در ایران، افغانستان، عراق و دیگر نقاط جهان به نمایش گذاریم

زنان و مردان معترض به قرنهای ستم و اسارت زنان!

دستهای ما آماده حلقه زدن به دستهای شماست.

باشد تا پژواک صدای ما جلوه ای از قدرت میلیونها انسانی باشد که در پی خلق جهانی دیگر هستند، جهانی که حتی یک زن تحت ستم و استثمار جنسی و طبقاتی نباشد.

محل: شهر دن هاگ (لاسه) - هلند

زمان: ۸ مارس ۲۰۰۷ ساعت ۱۱ صبح

مکان: مقابل ایستگاه مرکزی مالی فلد
فلد Maliveld

مسیر راهپیمائی: از ایستگاه مرکزی راه آهن به طرف سفارت آمریکا و سفارت جمهوری اسلامی. پودיום مقابل سفارت جمهوری اسلامی خواهد بود. پس از اتمام راهپیمائی جشن پایانی در سالن همراه با برنامه های متنوع هنری و پیام ها ادامه خواهد یافت. به امید دیدار شما

برای اطلاعات بیشتر می توانید با تلفن زیر در کشور هلند تماس بگیرید:

642514632 (0)0031

کارزار مبارزه برای لغو کلیه قوانین نابرابر و مجازات های اسلامی علیه زنان

۱۴/۰۲/۲۰۰۷

Karzar2005@yahoo.com
www.karzar-zanan.com

"منصور اسانلو" به اتهام اقدام علیه امنیت ملی محاکمه می شود

وکیل مدافع "منصور اسانلو" رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه از محاکمه موکلش در پنجم اسفند ماه سال جاری در شعبه ۱۴ بیدادگاه انقلاب اسلامی تهران خبر داد.

یوسف مولایی "درگفت و گو با" خبرگزاری های حکومتی گفت: پنجم اسفند ماه برای رسیدگی به پرونده موکلم از سوی شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب وقت تعیین شده است.

وی با بیان اینکه عنوان کلی اتهام موکلش اقدام علیه امنیت ملی است، عنوان کرد: هنوز پرونده اسانلو را مطالعه نکرده ایم و هفته جاری یا هفته آینده برای مطالعه پرونده به شعبه مذکور مراجعه خواهیم کرد.

خودداری شرکت واحد از قبول رای بازگشت به کار کارگران تعلیقی

بنا به گفته "ابراهیم مددی" نایب رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه: مدیران شرکت واحد از قبول رای بازگشت به کار کارگران تعلیقی خودداری می کنند.

ابراهیم مددی در این خصوص می گوید: ۱۰ نفر از ۵۰ کارگر تعلیقی شرکت واحد حکم بازگشت به کار را دریافت و شماری از آنان روز پنجشنبه به معاونت حقوقی شرکت واحد مراجعه می کنند، اما مسئولان مربوطه از قبول و اجرای رای صادره خودداری کرده اند.

گفتنی است که هفته گذشته اداره کار حکم اخراج ۲۲ نفر از فعالین عضو سندیکای شرکت واحد را صادر کرد.